

VEZETÉST VENNI ISTEN SZELLEMÉTŐL

2017. január 29.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Hányan voltatok nehéz helyeken, mély helyeken, és közben tudtátok, hogy Isten megsegített benneteket? Bizony az ember akkor tudja meg, milyen hatalmas az Istene, ha a nehézségek miatt mélyebbre kerül! Még megpróbál az ellenség, és még hoz valamit hozzá, és úgy érezzük, hogy süllyed a hajó.

Akkor ismerjük meg, hogy milyen hatalmas a mi Istenünk, amikor a mélységekből *felkiáltunk* Hozzá. Ő lenyúl a magasból és *felemel* minket, magas helyekre állít minket. Olyan magas helyekre, ahova magunk nem jutnánk el. Erről szól az Ő *kegyelme*.

A 63. zsoltárból szeretnék röviden olvasni nektek. Ez még nem kapcsolódik a tanításhoz, csak az Úr kegyelméből az elején, amikor még éberek vagyunk, akkor az Ige nagyon élesen tud a szívekbe behatolni. Micsoda öröm, és micsoda diadal van ebben a zsoltárban! Szeretném nektek felolvasni, ha megengeditek. Gyönyörűséges.

ZSOLTÁROK 63,1–11.

1. Isten! Én Istenem vagy Te...

De nemcsak hogy Isten, hanem azt mondja a zsoltáros, hogy *én* Istenem! Neked tudnod kell, hogy van egy Isten, de ez az Isten a te Istened lett, az Abba Atyád, a szerető, *gondviselő*, mindenható Istened lett. Személyesen van egy Istened. Ez történt a zsoltárosnál is. Nemcsak egy távoli Isten, hanem meg tudta szólítani, hogy én Istenem. Én Istenem vagy Te.

1. Isten! Én Istenem vagy Te, jó reggel kereslek téged; téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem a kiaszott, elepedt földön, amelynek nincs vize;

Szomjasan jöttetek ma az Úr elé, ugye? Meg fog elégíteni benneteket. Hogyha szomjúhozuk Őt, a szomjúhozónak ad az élet vizéből. Ha éhezünk az Ő Igéjét, akkor tud az Ő Igéjéből adni úgy, hogy olyan dolgokat észreveszünk, amiket addig nem is láttunk soha. Éhező, szomjúhozó szívvel keressük Őt. Ezt hozza itt a zsoltáros, hogy hajnalok hajnalán felkelek és kereslek Téged. Téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem a kiaszott, elepedt földön.

Ez a világ teljesen ki van száradva! Nincs benne Isten, nem hiszik az emberek az Istent, egy kiapadt föld, egy elszáradt föld, nincs benne élet, nincs benne Isten. Itt sóvárog téged az én lelkem – mondja Dávid.

Kereslek téged ezen az elepedt földön, amelynek nincs vize. *Szomjúhozik* a világ. Nincs vizük, amikor Jézus jön és mondja, hogy én az élet vizét hoztam neked. Az élet vizét, hogy soha többé meg ne szomjúhozzon, aki ebből a vízből iszik. Vegyék ingyen a népek. Nem pénzért van, ingyen adom. Az élet vizét szomjúhozunk!

2. Hogy láthassalak téged a szentélyben, szemlélvén a Te hatalmat és dicsőségedet.

Nézd meg ezt az *éhséget* Dávid szívében! Látni szeretne volna Istent a szentélyben. A hatalom és a dicsőség, a fenség, az ékesség, a ragyogás, a felmagasztalás, mind bent a szentek szentjében található. A zsoltáros kéri ezt. Uram, láthassalak téged ott!

Mi azért jöttünk egybe, hogy láthassuk az Urat, hogy megláthassuk az Ő orcáját, hogy szót hallhassunk az Ő szájából. Ez Isten akarata, hogy megláthassuk Őt, megismerhessük Őt. Kinek adatik több kegyelem és békesség? Mit ír a Péter a levelében? Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen. Hogy adatik ez? A mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében.

Hogyha jövünk és az Igéből merítünk, ha Őt jobban és *jobban megismerjük*, minden alkalommal tisztább kép ábrázolódik ki róla, úgy lesz a kegyelem és a békesség egyre nagyobb mértékben megtapasztalható az életünkben.

Minden kegyelemből van, amit Isten ad nekünk. Máshogy nem tudja odaadni, mert meg van írva, hogy nem cselekedetekből van. Az jó dolog, ha jókat cselekszünk, de úgy nem lehet elérni Istennél semmit sem. *Kegyelemből* van minden.

A kegyelem, ha *megnövekedik* fölöttünk, akkor tudunk az *áldásoknak* egy nagyobb léptékében, nagyobb mértékében járni. Mondják sokan, hogy igazságtalan ez az Isten, hogy csak úgy odaadja kegyelemből. Ez az Ő döntése volt. Senkitől nem kért tanácsot, Ő így cselekedte, mert az ember maga nem tudta volna kiérdemelni a saját jó tettei által.

Egyvalaki volt, aki tökéletes, ez az Úr Jézus Krisztus. Rólunk pedig azt mondta az Atya, hogy rendben van, őket *elrejttem Őbenne*. És így te is tökéletes vagy! Szent vérben *megmosott* vagy, és elrejtett vagy, mert Őbenne vagy. Mivel Ő *tökéletes*, az Atya téged is annak lát, még akkor is, ha nem vagy az. Ez az Ő nagy kegyelme!

Ez nagyon nagy kegyelem, hogy *Őbenne vagyunk*, a Jézus Krisztusban vagyunk tökéletesek! Békélj meg magaddal! Mit rontottál el, mit nem tettél, mit nem tettél? Múltbeli kárhozzátások, hogy nem így kellett volna, akkor nem itt tartanék.

Azt mondja az Atya, imé *újakat cselekszem*. Gyere velem ebbe a kegyelembé, ismerd meg ezt a kegyelmet! Újakat cselekszem, a régiokról még emlékezés sem leszen. Meg kell tanulni így tekinteni a dolgokra. Uram, azért kereslek, hogy láthassalak Téged a szentélyben, hogy szemlélhesselek Téged. Szemlélhessem a Te hatalmat és dicsőségedet.

Amikor az ember a figyelmét arra állítja, hogy Uram, Téged akarok, ebben a helyzetben Téged akarok meglátni. Ebben a helyzetben a Te útjaidat akarom, hogy Te mutasd nekem, melyik az a *keskeny ösvény*, amin meg tudok állni, amit végig tudok járni. Ha ezt keresem, akkor abban megjelenik a Te hatalmad és dicsőséged. Ezt mutatja ez a zsoltár. A Te hatalmad, és a Te dicsőséged fog megjelenni, ha kereslek a szentélyben.

ZSOLTÁROK 63,1–11.

3. Hiszen a Te kegyelmed jobb az életnél: az én ajkaim téged dicsérnek.

Melyiket választanád? Az Ő kegyelmét, vagy azt, hogy az életben minden jó legyen? Az Ő *kegyelmét*! Az Ő kegyelme mindent *meg fog cselekedni* úgy, hogy neked a legjobb legyen. Az Ő kegyelme. Akik ma vígan élnek, dúslakodnak és gonosz utakon járnak, róluk mondja a zsoltáros, hogy ne irigykedjünk az után, ne kívánjuk azokat az utakat!

Az Ő kegyelmét könyveljük el úgy, hogy az jobb nekünk az életnél. A Te *kegyelmed jobb* az életnél! Az Ő kegyelme adja az örök életet. Az én ajkaim dicsérnek Téged! Mert láthatlak Téged a szentélyben, láthatlak Téged az útjaimon! Láthatom a megoldásokat, amiket küldesz, és közlöd velem a kegyelmedet, ami jobb az életnél – mondja Dávid. A kegyelmeidet.

ZSOLTÁROK 63,1–11.

4. Ezért áldalak életem fogytáig; kezeimet a Te nevedben felemelem.

Hányan gyakoroltátok ezt ma reggel? Amikor folyt ez a gyönyörű dicséret, felemeltétek-e a kezeteket? Nézd meg, a zsoltáros már ezt annak idején meglátta a Szellem által, hogy az Ő nevében felemelhetjük a kezünket. Próbáltad már otthon, hogy a Jézus nevében felemeled a kezedet?

Tudod, hogy az ellenségnek térdet kell hajtania, akármit készített neked? Állj, eddig és ne tovább, a Jézus nevében! A kezemet felemelem. Az ellenség térdet hajt és meghátrál, és elbukik az Úr orcája előtt. Nem előtted, mert te nem vagy olyan nagy az ő szemében. De ha Jézus nevében a *kezedet felemeled*, akkor az ellenség meghátrál. Ezt gyakorold!

Otthon is lehet, itt a gyülekezetben meg még inkább lehet, mert a sok kéz között a tiéd is elfér, igaz? Nem veszi észre senki, nyugodtan emeld fel a kezedet! A Jézus nevében a kezemet felemelni Biblikus cselekedet. Az Ige nem sok cselekedetet kér tőlünk, ha megnézed.

Nem vagyunk vallásosak. Nem lehet mondani ránk, hogy mi vallásosak lennénk. Mi hívők vagyunk, az Ige hívői vagyunk, és az Ige cselekvői vagyunk. Ez a *kézfelemelés* egy magasztalás, egy hit cselekedet. Ezzel a tiszteletünket fejezzük ki, és azt, hogy erre egyedül Ő méltó. Uram, Te vagy az Úr ebben a „templomban”, a Jézus nevében az én kezemet felemelem, innen az ellenségnek távoznia kell!

Ez egy biblikus cselekedet. Gyakorold, hogy a Jézus nevében a kezedet felemeled! Közben magasztald Őt, és áldjad Őt életed fogytáig! Utolsó leheletünkig Őt áldjuk és dicsérjük, nem tekintünk a körülményekre. Amikor megtanulod, hogy a nevében a kezedet felemeld, nézd meg, mi következik:

5. Mintha olajjal és kenettel telnék meg lelkem, mikor víg ajakkal dicsér téged az én szájam!

Tapasztaltad ezt ma? Felemeltük a kezünket, elkezdtük *dicsérni*, elkezdtük magasztalni Őt, a nevét kiejtettük, és mintha *olajjal* és kenettel kezdtek volna minket bebalzsamozni, elkezdett áradni ez az olaj. Lenyűgöző dolog! Nem tudjuk, hogy miként van, de egy biztos, ha elkezdjük az Urat így dicsérni és magasztalni, a kezeinket fölemeljük, akkor ez az olaj elkezd áradni.

Az Ő nevének gyönyörű *kiöntött olaja* ez. A Te neved kiöntött, gyönyörűsége, dicsősége, csillogó olaj, kenetolaj! Milyen egyszerűen működik, hogy az Úr megjelenjen az életünkben! Olajjal és kenettel telik meg lelkem. Ha a lelkedben szomorúság van, mi történik? Ez az olaj *vigasztalást* hoz. Ha a lelkedben depresszió volt, mi történik? *Eltávozik a bú*, a világnak az összes nyomása és aggodalma.

Mikor ez a kenetolaj elkezd áradni, azt veszed észre, hogy mintha eltűnt volna onnan. Ez az olaj csodát tud tenni! Az olaj elkezd *áradni*, és olyan leszel, mint akit egyszerűen kicseréltek. Nincs ott többé az aggodalom, a bú, a depresszió, a nyomorgatás – ezt a kenetolaj végzi el. Az Úr kenete *töri meg* azt az igát.

Dávid tudta, hogy ez így működik. Mintha olajjal és kenettel telnék meg lelkem, mikor víg ajakkal dicsérlek téged! Látod-e, hogy a dicséret milyen fontos? *Víg ajakkal* – és a bűt, a borút, a gyászt, a hamut el kell hagyni, és az Úrra tekinteni, bemenni a szentélybe, és ott látni Őt. Amikor Őt meglátod, akkor ki fogja jelenteni az akaratát. Amikor Őt meglátjuk, amikor rá *fókuszálunk*, akkor ezek eltűnnek, mert egy *kenetolaj* kezd el áradni.

Ez a kenet most is itt van, ahogy beszélek róla, folyik ez az olaj. Ez egy gyönyörűség dolog, mert a szellemi birodalom olyan gazdag, hogy ahogy járunk benne, csak azt mondhatjuk, hogy megint egy kicsivel többet megismertem belőle. Azt, hogy ismerjük teljesen, ezt csak a kevély és ostoba mondja.

Én tisztelettel kijelentem nektek, hogy nem ismerem még teljességében ezt a szellemi birodalmat, de az *úton vagyok*, és minden nap szeretném jobban megismerni. Nem mondom, hogy mindent tudok az Úrról. Az Úr ismeretében való növekedésre hívott el minket. Vágyam az, hogy *Őt jobban megismerjem*, és ebben az Úrnak is öröme van, amikor kijelentheti magát nekünk.

Ma ezt ugyanúgy meg fogja tenni, mint eddig minden vasárnap. Valamit *kijelent* a szívéről nekünk, miközben dicsérjük Őt, miközben magasztaljuk Őt, miközben az olaja elkezd folyni. Közlések vannak *szívből a szívbe*, az Ő szívéből a te szívedbe. Közlések mennek. Szól az Úr, és meghalljuk azt.

ZSOLTÁROK 63,1–11.

6. Ha reád gondolok ágyamban: őrváltásról őrváltásra rólad elmélkedem:

Látod, amikor lefekszel, és végre ellazulsz, vége a napnak, a gondoknak, akkor nem töprengesz tovább, hogy jaj, hogyan lesznek a dolgok, meg hogyan oldódik meg. Naphosszat töprengünk rajta. Ha este lefekszünk, kezdjük az *Úrra gondolni* legalább!

Uram, jelenítsd meg! Az Úrra kezdj gondolni, és amikor a szentek szentjébe bemész a gondolataidban este és hálákat adsz, akkor Ő legyen a *fókuszodban*! Őrváltásról őrváltásra róla elmélkedjél, ne a gondjaidról! Ő láttatni fogja veled az útjaidat.

Ha este lefekszünk az ágyunkba, és a világ gondjait letesszük a lába elé, meg kell tanulnod azt, hogy Őt teszed első helyre úgy, hogy *rá összpontosítasz*. Uram, tudod a fekvésemet, a kelésemet, a járásomat, minden gondomat, rád figyelek, Uram. Mit mondasz nekem? Hogy van a kiút ebből a helyzetből? Mit tegyek?

Ha engedelmességet fogadsz neki, akkor meg fogod hallani a közléseit. Sokszor vagyunk úgy, hogy már annyira *eltökéltük*, hogy ezt pedig így fogjuk megcsinálni, hogy *nem halljuk* meg az Urat. De ha megnyitjuk arra magunkat, hogy Uram, szeretnék ebben a dologban hallani, és rólad gondolkodom őrváltásról őrváltásra, akkor hallani fogsz az Úrtól.

Zajlik az élet körülöttem, de én első helyre helyeztelek Téged, és *rólad elmélkedem*! Te hogy látod ezt? Akkor tudod, hogy *kijelentést* fogsz kapni? Fogsz kapni kijelentést, és az előbbre fog vinni, mert az Ő akarata a legjobb a számunkra. A zsoltáros nem az első helyzetében énekli ezt. Mert azt mondja a következő versben.

7. Mert segítségem voltál, és a Te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.

Dávid nagyon sok nehéz helyzetben ment keresztül. Sokszor megsegítette, kisegítette őt az Úr a bajból. Már úgy járul az Úr elé, hogy Uram, a segítségem voltál a helyzetekben, eddig is Te mentettél ki minden helyzetből. Mert *segítségem voltál*, és a Te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem. Minden egyes alkalommal Te mentettél ki, Uram. Eddig is mindig, minden alkalommal. És ezért ragaszkodik hozzád az én lelkem.

8. Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a Te jobbod támogat engem.

Akárhogyan is néznek ki most a dolgok, akkor is *hozzád ragaszkodom*, mert eddig is Te segítettél mindenben. Látod ezt a gondolatmenetet? Nem hagyta magát, hogy eltapossák az örvények, meg lehúzzák. Nem! Uram, eddig is Te voltál a segítségem, Rád tekintek, és Téged kereslek ezen a száraz, kiaszott földön!

Te vagy a reménységem! Ragaszkodik hozzád a lelkem. Látod ez? Bárhogy is vannak a dolgok, én hozzád ragaszkodom, Uram, és a Te Igédhez, mert az kiment engem. Eddig is Te voltál a segítségem. Segítségem voltál, és a szárnyaidnak az árnyékában volt a kimenekedésem.

Ott örvendeztem, és ezért ragaszkodom hozzád. *Nem adom fel* az Igédben való bizalmat, és az Igédben való hitet. Tudom, hogy most is megjön a segítség, megjön a segítség, megjön a válasz. A Te jobbod támogat engem.

Nézd meg ezt a *sziklaszilárd ragaszkodást* az Úrhoz, és az Ő Igéjéhez! A Te jobbod támogat engem. Van-e bátorságunk kijelenteni a helyzetekben, hogy Uram, tudom, hogy a Te jobbod támogat engem? Van-e bátorságunk? Ha van bátorságod ezt kimondani, a szellemi birodalom azonnal munkába indul és cselekszik.

ZSOLTÁROK 63,1–11.

9. Azok pedig, akik veszedelemre keresik életem, a föld mélységeibe jutnak.

Akik üznek és kergetnek minket, akik bánanak, akik hadakoznak ellenünk, akik irigykednek, akik viszálykodnak, nekik is meg van írva a sorsuk. Azért, mert rajtad ott van Isten kenete. Akik veszedelemre keresik életem, a föld mélységeibe jutnak. Eljön a nap, hogy nem látod többé az ellenségeidet.

Mert az *Úr megy elöl*, és elrettenti az ellenségeidet. Ők meghátrálnak, és elbuknak az Úr orcája előtt. Nézd meg, és csak *maradj szeretetben!* Az Úrra tekints, dicséretben és magasztalásban légy, és meglátod, mi lesz az ellenségeiddel! Egy napon nem látod őket többé.

10. Kard által esnek el, és a rókák martalékai lesznek.

Isten irgalmazzon nekik, ha Isten felkentjeit merték illetni, gyalázattal! A király pedig – és itt a korona:

11. A király pedig örvendezni fog Istenben; dicsőséget öltöznek fel mindazok, akik Őt magasztalják: mert bedugatik a hazugok szája.

Nemcsak arról van szó, hogy Dávid a bajok idején bement és kereste az Urat, de amikor megjött a szabadítás, folytatja az *örvendezést*. A király örvendezni fog az Istenben. Az örvendezések a mi osztályrészünk. A *győzelmet* előre láttatja velünk. Istennel meg is látjuk azt, mert megvan nekünk. Dicsőséget öltöznek fel mindazok, akik Őt magasztalják.

Itt van a *kulcs*: a magasztalások. Nem a problémát magasztaljuk, hanem *Istent magasztaljuk*. Nem a gondjainkra fókuszálunk, hanem *látjuk a megoldást*, amit Isten láttat velünk. Akkor megtanulunk bemenni oda a szentek szentjébe, és ott meglátjuk a megoldásokat.

Ez a magasztalás, az örvendezések, magasztalások! – *dicsőséget* öltöznek fel mindazok, akik Őt magasztalják. Egy *ragyogás jön* az életünkre, ha Őt elkezdjük magasztalni. Kiragyog belőlünk az a dicsőség, ami bennünk lakozik. Ez meg van írva. És bedugatik a *hazugok szája*. Nem hallod őket többé, ha megtanulsz *szeretetben járni*. Ez az egyik kedvenc zsoltárom.

Amikor felolvastam ezt a kettes verset, még a nagy prófétánk idejében – Chuck Flynn volt itt –, mire ennek a kettes versnek a végére értem, úgy betöltött a Szent Szellem, hogy megtanultam, hogy mennyire él az Ige.

Könnyeim voltak, örömben voltam, vigadtam egyszerre. Az egész *teljessége elöntött* ennek a versnek, hogy láthassalak a szentélyben, szemlélvén a Te hatalmat és dicsőségedet. Megmutatja az életünk felett az Ige az élő hatalmát! A Jézus nevében!

Megtanultuk-e dicsérni Őt? Megtanultuk-e magasztalni Őt? Megtanultuk-e felemelni a kezünket, amikor bajokban vagyunk, és azt mondani, hogy Jézus az Úr az életem felett? Megtanultuk-e? Megtanultunk-e hitben járni? Megtanultunk-e a láthatatlanokra tekinteni, ahogy azt a múlt héten olvastuk, hogy ne a láthatókra tekintsünk, hanem a láthatatlanokra? Ez a kulcs, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

2KORINTHUS 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Hova szegezzük a tekintetünket? Hova helyezzük a *figyelmünket*? Ez a kulcs. Az Igére érdemes tekinteni, mert az Ige gyümölcsöt terem. Az Igének *felhajtóereje* van, az Igének vigasztalása van. Az *igei gyümölcstermés* garantált, mert az Ige romolhatatlan mag az életünkben, terem, ha kitartunk.

El kell határozni magunkat előre, hogy mi *nem csüggedünk*, nem lankadunk, nem adjuk fel útközben, mert csak az győz, aki végig kitart. Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Nem így van írva? Az üdvösségünk ára kifizetett, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Ezt fölírhatod a Bibliád elejére.

Amikor a problémák közepén vagy, és úgy érzed, hogy most föladsz, ezt a gondolatot ki kell dobni! Te győztes vagy! Mondd el magadról, jelentsd ki: *én győztes vagyok!* Én győztes vagyok a Krisztusban! Bátran, még egyszer: én győztes vagyok a Krisztusban, a Jézus nevében!

Tudod mit? Még valamit fogunk tenni, mert a Szellem jelezte nekem, hogy az itt jelenlévő hitet használjuk. Miért ne? Óriási hit van jelen. Mert hogyha egy megfutamít ezret, a kettő meg tízezret, akkor képzelj el, hogy mi, akik itt vagyunk *hitben* és *egységben*, micsoda erőt mozgatunk?

Most fogunk egy lépést tenni előre, és a közös hitben ki fogunk jelenteni egy hatalmas dolgot. Hányatoknak van szüksége anyagiakra? Ha egy kéz sincs magasban, oda fogunk menni, és megmondjuk, hogy vethetsz egy kis magot! ☺ Ámen. Dicsőség Istennek!

Fogalmazd meg magadban, hogy mekkora az az összeg, amit szeretnél, ha hozzád jönne! Lehet bármilyen nagy összeg is, amit *hiteddel el tudsz fogadni*. Ami most, ebben a helyzetben meglökne, segítene rajtad. Mi az az összeg, amit az angyalok, oly jó lenne, ha behoznának? Megfogalmaztad magadban?

Mindig érdemes többet kérni, mint amire szükséged van, hogy tudjál adni belőle. Azt mondom neked, hogy magasban a fölött kérjél! Ne szűkösködjél, amikor Isten elé járulsz, ne szűkösködve járulj oda, mert Isten nem szűkmarkú. *Meghatározta* magadban azt az összeget, ami jó lenne, ha eljönne hozzád? Tudod, hogy Isten hatalmasabb annál?

Most imádkozni fogunk közösen, és amikor odaérünk, hogy ezt a pénzüsszeget kijelentjük, akkor nyugodtan kiáltsd hangosan, hadd hallja a szomszéd is! A szomszéd is a sajátját mondja, úgyhogy nem fog zavarni, de az angyalok meg fogják hallani. Az *angyalokat* kiküldjük, és ők kimennek.

Az áttörés angyalai, a *gyarapodás angyalai* a jövő héten rajta lesznek, hogy ez a pénz nagy gyorsasággal hozzád jöjjön. Váratlan pénzről hallottatok már? Hallottatok már, hogy váratlanul jött valami összeg? Jöhet! De az is lehet, hogy jogos rész van kint neked, és azt követeled, mert tolvajkodott az ördög és rajtakapartott, és te azt követeled [annak hétszeresét].

Az Urat nem fogjuk korlátozni, de ha van egy összeg a szíveden, akkor azt fel fogjuk emelni a trón elé, és kijelentjük ennek a szellemi világnak, hadd hallja meg. Imádkozunk egy ilyet? Miért is ne? Van rá hited? Ha nincs ebben hited, akkor csak maradj csöndben és figyeld, a másik hogyan imádkozik, és majd hallod a jó bizonyágtételeket. De van hited!

Igenis van *hitetek*, akik itt ültök tíz meg húsz éve, de aki egy éve ül itt és hallgatja az Igét, annak is van. A vérfolyásos asszony mennyit hallott Jézusról? Hallhatta egyszer vagy kétszer. Hallhatta harmadszor, hogy mekkora csodákat tesz Jézus, de Bibliája nem volt, az biztos. Nem tudta olvasni az Újszövetséget meg az Ószövetséget.

Csak hallott a Jézusról, és *kijelentette*, hogy ha csak a ruhája szegélyét illetem, meggyógyulok. Utána *cselekedett*, és elállt a vérének folyása, és meggyógyult. Úgy, hogy Jézus nem is tudott róla, hogy az asszony a közelében van! Az Atya tudta egyedül, a Szent Szellem ereje kiáradt, és Jézus csak utána vett tudomást róla, hogy valaki érintette a ruháját.

A hit, ami itt jelen van, az hatalmas hit! Istennek a legnagyobb kincse a földön a mi hitünk. Ezt most munkába állítjuk. Mert jövünk a gyülekezetbe, meg hazamegyünk a gyülekezetből. Mi történt a gyülekezetben? Nem emlékszünk legtöbbször, hogy miről is volt szó. Ha kérdezek valakit, kicsit gondolkodik, látom, míg előveszi, hogy mi is volt a szívében.

De ha ezt az összeget kiejted, erre fogsz emlékezni. Ebben biztos vagyok, mert ez érinti a pénztárcánkat, meg az életünket, mert Isten azt akarja, hogy szükségünk betöltsenek. Ámen. Van számára lehetetlen? Nincs. Ezt is írja.

Ha te imádkozol, meghallja a kérésedet? Meg. Ha bűnt követett el, mit ír? Megbocsáttatik néki. Nincs az az akadály, ami téged vissza tudna tartani attól, hogy bátorsággal a trón elé járulj. Mert a te lelkiismereted megtisztult a szent vér meghintésében.

Bátran fogunk odajárulni a kegyelem királyi trónja elé, és kérni fogjuk ezt az összeget, hogy Isten minden akarata be tudjon teljesedni az életünkben. Hogy ne legyenek akadályoztatások azért, mert nincsenek meg az anyagiak. Ilyet Isten nem ismer.

A mennyben, amikor állófogadás van, és tálcán viszik körbe a finomabbnál finomabb gyümölcsöket, édességeket – így mondják, akik ott fönt jártak –, amint leveszünk a tálcáról egyet, tudjátok, mi történik? Azonnal ott terem a másik, a következő, a *pótlás*. Mindig tele van Isten tálcája. Az angyalok kínálgatnak, és nincs olyan, hogy elfogyott, vagy a másik megette. Nincs ilyen Istennél. Istennél *bőség* van, és még a fölött!

Ti már magot vetettetek eleget, most az *aratás* idejének kell jönnie. Egyetértetek? Mindenki szólhat a saját *elvetett* magjaihoz, az anyagiakhoz, hogy azok *életre keljenek* a feltámadás erejében, és teremjenek. Hiszed ezt? Tegyük akkor meg. Akkor fogsz emlékezni, hogy mi történt a gyülekezetben. Elmondjuk ezt az imát, mert ez hathatós lesz!

Az angyali birodalom is itt van, ahogy olvastuk a múltkor, hogy megnyitotta a szemét az Úr a szolgának. Elizeus imádkozott, mert a szolga rettenetesen megijedt, hogy micsoda ellenséges sereg veszi őket körbe. Akkor Elizeus imádkozott, hogy Uram, engedd meg, hogy ő a szemeivel megláthassa, hogy többen vannak mivelünk, mint az ellenség, aki ott kint áll és ijesztget minket! Mikor meglátta azt a hatalmas sereget a szolga, többé nem volt benne félelem.

Igenis a mi szemeinkkel kell, hogy *lássuk a szellemieket!* Kell, hogy lássuk, hogy milyen hatalmas az Istenünk, hogy számára nincs lehetetlen, és tud új utakat rendelni annak a pénznek a behozatalára. *Ne korlátozzuk Őt!* Legtöbbször az a baj, hogy úgy gondoljuk, mivel mi nem látjuk a megoldást, ezért Istennél sincs megoldás.

Hogy kerülhet az a pénz el hozzám? Hogy töröltethetik el az az adósság? Uram, hogy lesz ez? Ebben a hanyatló gazdasági helyzetben nem létezik, hogy erre megoldás születhet. Te nem látod! De az nem azt jelenti, hogy nála nincs meg. Ezer különböző megoldás van arra, hogy rajtad segítsen. Ha kilencvenkilencszer elrontottad, akkor jön, és a századikkal segít neked. Hiszed-e ezt?

Legyünk most hitben, és *ébredjünk rá* arra, hogy hatalmas Istenünk van, aki a segítségünkre siet, és meg fogja hozni ezeket a szükséges anyagiakat! A *lépések* a következők: az Atyától kérünk a Jézus nevében. Szólítjuk ezeket az összegeket, az angyali seregek meghallják, és az van írva, hogy ők az Igére engedelmeskednek és kimennek.

Utána hitben maradunk, ezért bemegyünk és dicsérjük, *hálákat* adunk Neki mindaddig, amíg meg nem látjuk. Ha meglátjuk, akkor még bőségesebben hálákkal áldjuk Őt! A hálaadások fontosak. Tudd, hogy minden Tőle van, és hogy Ő szeret téged, azért végzi ezeket, mert nem gyönyörködik az Ő szolgáinak a szükségében, hanem az Ő szolgájának a gyarapodásában gyönyörködik. Ezt írja? Abban van öröme. Ne korlátozzuk Őt! Megvan az összeg, amit szeretnél?

Álljunk akkor föl! Aki most csak elmosolyodott magában, az még nem gondolja komolyan. Komolyan vegyétek Istennek a szavát Jézus nevében! Azt mondja Isten, hogy *tegyél próbára* engem, az én Igémet! Miért ne kérnénk a fölött? Ha a fölött kérünk, mint amire szükségünk van, akkor tudunk adni másoknak.

Milyen jó dolog, ugye, mikor tudunk adni a másoknak? Annál nincs nagyobb öröm, amikor a mi szükségünkre megérkezett hozzánk, és ami fölött van, abból meg bőséggel tudunk adni a másoknak! Az valami gyönyörűség! Készen állunk erre? Ugye, nem vártátok ezt?

Én sem tudtam még az elején, de úgy érzem, hogy szükség van rá, mert nagyon sok nehéz helyzet van, és a szíveteket ez szorongatja. Addig nem tudunk tovább menni, pedig nagyon jó üzenettel jövök, és akkor még három órákor is itt leszünk, ha ezt nem mondjuk el.

Most nekifogunk az imának, aztán elmondok egy nagyon rövid üzenetet, ami találó a mai napra. Ez csak az előzetes volt. A kezeinket emeljük föl, ahogy mondja az Ige! Emeljük fel az Úrhoz a szívünkkel együtt!

Kezdjük el kimondani, hogy Jézus, Jézus, Jézus, ebben a névben fogok szólni! Csak *készítsd fel a szívedet!* Jézus, Jézus, Jézus, ebben a mindenható névben, Jézus, a Jézus nevében – „hegyezzed a ceruzádat” –, Jézus, Jézus, ez a név a mindenható, ebben fogok a trón elé lépni.

Most a saját szívedet készíted. Jézus, Jézus! Amikor *élesre állítottad* a figyelmedet, hogy az Atyára, a Jézus nevére figyelmezz, akkor elkezdünk imádkozni, és az egész szellemi birodalom, erre figyel. Hozsanna legyen a magasságban!

Mennyei Atyám, a Jézus Krisztus szent nevében járulunk a trón elé, és az Igédet emeljük fel, ahol meg van írva, hogy neked gondod van a Te Igédre, hogy beteljesítsd azt. Az Igében meg van írva, hogy minden szükségét betöltöd a te szentjeidnek a Te gazdagságod szerint dicsőségesen, a Krisztus Jézusban. Mi tudjuk, hogy Te gazdag Isten vagy. Aranyból vannak a járdák is, és aranyból és csillogásból van az egész menny, és mi a Te gyermekeid vagyunk, Atyám, a Jézus nevében.

Ez a nyomor, amivel most szembesülünk, hiány, adósság, hitel, a nélkülözés, a nincstelenség, ami az életünkben akadályoz, és nap mint nap ott van a szemünk előtt, az nem a Te akaratod, Atyám, ezt is jól tudjuk. Ismerjük az Igéből. Most felbátorodva, bátorsággal járulva a trón elé, Atyám, a teljes hitünket kinyújtva, összefogott hittel, a hitünk pajzsaival egyben!

Az egész gyülekezet felett, a Krisztus Szeretete Egyház minden tagja felett kijelentjük, hogy a szegénység átka megtörtetett a Jézus Krisztus nevében! Ez az átok megtörtetett, mert Jézus Krisztus megváltott minket a törvény átkától! A szegénység átka eltávozott az életekről, a nincstelenség eltávozott az életekről. Kijelentjük a trón előtt hatalommal. Hatalommal, Atyám!

Ez a hitünk megvallása, és a Jézus Krisztus a hitünk megvallásainak a Főpapja. Most, hogy ezt megtettük, Atyám, fordulunk a szellemi birodalom felé, és hisszük, hogy minden szónak kimondott ereje van. Atyám, nem pénzt kérünk Tőled, mert tudjuk, hogy mindent megadtál már nekünk.

Hanem felszólítjuk a világban kint lévő gazdagságot, felszólítjuk ezeket a pénzfolyamokat, felszólítjuk a gazdagságot kint a világban, hogy hallja meg azt a hívó szót, ami most a szívünkről fakad, a hitünk által, a Jézus nevében! Felszólítjuk, hogy ez nagy sietséggel hozzánk jöjjön a szükségünk betöltésére, a számlák kifizetésére, az adósságok kifizetésére, a hitelek törlesztésére, a számlák rendezésére, a család minden szükségének az ellátására, és a bőséges adakozásokra!

Atyám, kérünk hatalmas folyamokat! Induljanak el ezek a folyamok! A Te szemed rajta van az Igéden, Atyám. Induljon ez a folyam, az angyalok menjenek, és hozzák be ezeket! Váratlan utakon is jöhetnek, Atyám, nem korlátozzuk ezeket az utakat, a Jézus nevében! A Te szemeid rajta vannak, ahogy ezt az imát elmondtuk. Mostantól hitben vagyunk, hogy meglátjuk azokat, amiket kértünk és elrendeltünk, és amiket parancsoltunk hitben!

A hit parancsszavát szóltuk, és hisszük és tudjuk, hogy mivel hitben maradunk, garantált, hogy meglátjuk azokat, a Jézus nevében! Közben is magasztalunk és áldunk Téged, dicsérünk és örvendezésekben vagyunk! Bizonyosságtevők leszünk a felől, hogy Isten egy jó Isten, hogy Isten egy bőséges Isten, és nem hagyja a szolgálait nélkülözésben és szükségben. Uram, tiéd minden dicsőség!

Összefogott hitben ezt elmondhattuk, és nagy gyorsasággal hatalmas áttöréseket láthatunk. Dicsérünk és magasztalunk ezért, Atyám. Az ellenség megszégyenül! A tolvajnak parancsolunk, mivel rajtakapott – konkrét helyzeteket említs most, és pénzeket, amiket eltolvajkodott tőled – , megparancsoljuk, hogy hétannyit hozzon vissza! Ez a gazdagságod egyik útja. Hétannyit kell visszahoznia és letennie a lábad elé, a Jézus Krisztus szent nevében! Parancsoljuk, ez egy parancsszó! A hit parancsszava, Atyám.

Vissza kell hoznia azokat, amiket ellopott, elpusztított, meg kell térítenie a károkat. A tolvaj nem egyébért jön – és jött hozzád. Rajtakapott! Ezért most követeld hétszeresét a Jézus nevében! Aminek a családban te lettél volna az örököse a felmenőidtől, és nincs az az összeg a kezében, mert eltolvajkodta, követeld most ezt az összeget, a Jézus Krisztus szent nevében! A hétszeresét kell visszahoznia!

Atyám, megcímzünk egy ennél magasabb összeget, amit a Jézus Krisztus kegyelméből szólítunk. Egyszerűen megtesszük a hitünk munkáival. Szólítjuk ezt a pénzt. Mondd ki most ezt az összeget bátran! Én százmilliót fogok szólítani, a Jézus nevében. A Jézus nevében hívok százmilliót az egyház építésére és növekedésére, a helyi gyülekezetek elplántálására, mert erre van a hitem!

A Jézus Krisztus szent nevében felszólítom az angyali seregeket, hogy hallják meg, és az utakat dolgozzák ki erre, és hozzák be ezeket, mert az Úrnak dedikáltam előre ezt a pénzt! A Jézus nevében. Gyülekezeti helyiségeket fogunk vásárolni, a pásztorokat fogjuk ebből támogatni, a terembérléseket ki tudjuk fizetni belőle, Atyám. Bőséges az ellátásod.

Az Úr munkájára, az aratásba dedikáltuk ezt a pénzt, oda szántuk Neked előre, Atyám. Oda szántuk Neked előre, a Jézus Krisztus szent nevében. Tied ez a gazdagság, Atyám, Te teremtettél mindent, hatalmas vagy ezeknek az összegeknek a behozatalára, ez nálad nem jelent semmilyen nehézséget. Köszönjük, Atyám, a Te gazdagságod szerint kértünk, és Te a dicsőségedre odaadtad nekünk. Ámen.

Elpecsételt ima, mert hitben mondtuk el. Tapsoljuk meg a Jézus Krisztust, a Jézus nevét! Készítsd magad a bizonyosságokra, mert jönnek a bizonyságok! Isten hatalmas angyalai mennek ki. Érzem az Úrnak az örömét, hogy a hitünket végre fölébresztettük erre, hogy ezt az imát elmondtuk a Jézus nevében.

Készítsd a terveidet, hogy mit fogsz kezdeni azzal az összeggel, amit most beszólítottál! Ne akkor állj tétlenül, amikor megjött ez a nagy összeg, hogy most mihez kezdjek, hanem készítsd a terveidet előre! Hatalmas Istenünk van, a Jézus nevében! Ámen.

Látom, hogy örömben vagytok, hogy befogadtátok. A *hit örvendezései* ezek! Igenis, Isten képes ezt megcselekedni, hogy a nehéz helyzetek megoldódjanak, és még afölött. Minden dicsőség az Övé! Ámen.

Lásd magad abban az új autóban, az új házban, a nagyobb házban, a nagyobb lakásban! Akkora méreteket ölt a helyi gyülekezet, hogy nagyobb épületbe kell költöznöd. Lásd magadat ezekben a „problémákban”, a Jézus nevében! Ámen.

Dicsőség Istennek! Nem tőlem származik ez a *lendület*, a Szent Szellem adja ezt. A Szent Szellem adja, és közös hittel ezt elterveztük a Jézus nevében. Mostantól tervezgessél! Ámen. Halleluja! Történt valami a szellemi birodalomban! Érzitek ezt a *pezsgést*? Hatalmas angyali sereg ment ki.

El ne rontsd a száddal, hogy nincs semmim, meg hasonlók! El ne rontsd a száddal, mert ezek elkészítettetek, ezek Isten tervei, és munkában vannak az angyalok. Óriási dolgokat fog cselekedni, majd meglátod! Te örvendezz előre! Ez a hit, hogy előre örvendezünk az Isten trónja előtt. Ámen. Látni kell a láthatatlanokat, mondom neked. Mózes is ezt tette. Nézzük meg a Zsidó levelet a 11. fejezetben.

Mondd, hogy Jézus jó Úr! Egy hatalmas Úr. Egy dicsőséges Úr. Egy hatalmas Király. Egy Megváltó. A *seregeknek Ura* az Ő neve. Tudod, milyen seregeknek? Az angyali seregeknek. Ők kimentek. Halleluja! Dicsőség Istennek! Látni a láthatatlanokat.

Miközben ezeket meglátjuk, egy öröm jön belülről, és egy *öröm gerjed föl*. Közben kapsz egy álmot, egy látást, egy kijelentést, valamit láttat veled az Úr, hogy mit kell másképp, akkor legyél engedelmes!

Innentől kezdve jöhetnek *kijelentések*, vezetések, egy szót hallhatsz az Úrtól, egy Igét kaphatsz. A *Szent Szellem útjai* nem mindig kiszámíthatók előre, de Ő a mindenség Ura, úgyhogy tessék belekapaszkodni, a Jézus nevében!

Mi volt a titka, hogy Mózes meg tudta futni azt a hatalmas elhívást, amit Isten adott neki? A Zsidó levél 11. fejezet 25-ös versével indulunk. Mózes olyan helyre került Isten kegyelméből, hogy életben maradt, mert az édesanyja elrejtette, és aztán a fáraó lánya rátalált, és bevitte őt a fáraó palotájába.

Ugyan gondolhatták, hogy héber kisfiú, mert az egyértelmű volt, hogy nem egyiptomi a kinézete, mégis befogadták. Ott növekedett fel a fáraó palotájában úgy, hogy a fáraó lánya örökbe fogadta, és úgy szerette őt, mint a saját gyermekét. Olyan helyre került, ami egy nagyon *kiváltságos helyzet*, különösen, ha vesszük, hogy az lett volna a sorsa, mint minden héber fiúgyermeknek: a fáraó parancsolata szerint az életét el kellett volna venni.

Nem csak hogy életben maradt, hanem egy nagyon-nagyon *előkelő helyre* került, a fáraó palotájába! Amikor Isten kegyeltsége rajta van az ember életén, akkor vannak ilyen váratlan fordulatok. Mózes is így történt.

Rátaláltak erre a kicsi gyermekre a Nílus folyón, nem nyelte el a krokodil, mert *Isten rendelése* volt felette, és befogadta a fáraó lánya. Mózes így tudott felnővekedni, egy ilyen előkelő, legmagasabb helyen.

Ennek ellenére azt írja az Ige róla, hogy amikor felnőttkorba került, és meglátta az ő népének nyomorgatását, akkor valami megmozdult benne. Az addigi életét úgy, ahogy van, értéktelennek vette, és el tudta dobni magától.

ZSIDÓ 11,25–27.

25. Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét;

Biztos, hogy nem egy nap alatt ment ez végbe benne. Eldobni egy ilyen életet, amit az embernek a mennyből pottyantanak alá, azt a jólétet, hiszen mindene megvolt, minden felett uralkodhatott, csak lesték a rabszolgák a szavát, hogy mit kíván és mit óhajt.

Ezt a jólétet egyszerűen el tudta engedni magától, és választott helyette valamit, amiről tudhatta előre, hogy mivel jár. Inkább *választotta* az Isten népével való együtt nyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét. Mert az egy bűnnel teljes élet volt, amit a fáraó a palotájában élt.

26. Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván a Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.

Talált valamit, ami a világ gazdagsága fölött van. Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván. Van valami nagyobb gazdagság annál, mint a világ gazdagsága? Mózes megtalálta. Ti már nagyon sokan megtaláltátok ezt. Nagyon sokan, és sokan úton vagytok. De ehhez kell hozni egy *döntést*, hogy mi az, amire odaadom az életemet.

Ennél az egyiptomi kincsnél, gazdagságnál, és bűnnel teljes életnél még talált valami *jobbat*. Mert nagyobbak tartotta a Krisztus gyalázatát – így írja. A Krisztus gyalázatát felvállalta, bemegy a népe közé, akit elnyomtak, sanyargattak, rabszolgasorban tartottak, naponta ütések, verések, éheztetések voltak, gyilkolták a csecsemőiket.

És azt mondta Mózes: én azt elengedem, és ezt választom. Hogyan tudta megtenni? Mi itt a kulcs, hogy az életben ilyen döntéseket meg tudjunk hozni, amikor teljesen úgy látszik, hogy nem a javunkra lesz? Mert hiszen feladta a jólétét, és *feladta a pozícióját*. Feladta azt a helyet, amiről mindenki azt mondja, hogy elment az eszed? Eljössz arról a munkahelyről, ahol ilyen fizetés, meg olyan beosztás, és amolyan koronák vannak, hát elment az eszed?

Fogod magad, és a Krisztus gyalázatát választod? *Elmész prédikálni*, és azt mondják, hogy ilyen szekta, meg olyan szekta. Meg kinevetteted magad, hogy ugyan már, manapság így nem gyógyulnak emberek, ne mondj már ilyet nekem! Majd, ha elmegy az orvoshoz, akkor gyógyul meg!

Te meg azt válaszolod, hogy Jézus a gyógyító, és vallod, és hiszed, és *kiállsz az igazság mellett!* Ezt a gyalázatot választotta, mert a *megjutalmazásra tekintett*. Vagyis látsz ott valamit belül, amit nem mindenki lát.

Meglátta azt, hogy annak a döntésnek, amit hoz, lesz egy *hosszú távú jutalma*, ami abban a pillanatban nem látszik. Azért tudta mégis meghozni ezt a döntést, mert tudta, hogy ennek rövid távon lehet, hogy nagyon megissza a levét, és nehézségek jönnek. De tudta, hogy ha mégis ebbe az irányba megy, ezzel az *Urat választja*, így óriási jutalma lesz. A megjutalmazásra tekintett.

ZSIDÓ 11,25–27.

27. Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félvén a király haragjától, hanem kitartott, mintha látta volna a láthatatlant.

Ez a kulcs, hogy miért tudott *kitartani*, miközben borzasztó sok nehézségen ment át. Végül el kellett hagynia a saját népét is, mert hirtelenkedett. Igazságot akart tenni, ám ezzel valakinek a halálát okozta, ezért el kellett menekülnie a pusztaságba.

Ki tudott tartani negyven hosszú, nehéz éven keresztül, mert *helyesen döntött*. Miért tudta megtenni? Mintha látta volna a *láthatatlant*. Erre kell kihegyezni a szemünket, hogy lássuk azokat, amelyek a fizikális szemünknek láthatatlanok. Mert ha ezt a kegyelmet el tudjuk venni a Szent Szellemtől, amiket Ő mutat, akkor meglátjuk, és fel is tudjuk fogni.

Ugye olvastuk, hogy a szívünk szemeivel láthatunk? Az Efézusi levélben olvastuk a múlt héten, hogy a szívünknek szemeivel lássunk – imádkozza Pál –, hogy *világosság jöjjön* hozzánk Istentől. Ne csak a fizikális szemeinkkel lássunk, hiszen amit ott láttunk, az jó sokszor félre is vezet minket. Hanem a szívünk szemeivel tudjunk úgy látni, hogy biztosak legyünk benne, hogy ez az az út.

Mózes, jól választottál, az Isten akaratában vagy itt ezekben a nehézségekben, negyven éven keresztül a pusztában. Jót választottál, Mózes! *Jó az útirány*. Jó úton vagy, habár nincs az az ellátás, mint a palotában volt. Nincs az a dicsőség, nincs az a gazdagság, de mégis jó úton vagy!

A szíve szemével látta, látta a láthatatlanokat. Látta benne az Úr akaratát, hogy az Úr rendelése szerint van itt. És látta benne a *megjutalmazást*. Ennek, hogy én így döntöttem, nem most van a nagy bére, hanem majd eljön! Amikor ott állunk az Úr előtt, akkor fogja mondani, hogy jól van, én hű szolgám, kevesen hű voltak, sokra bízlak ezután.

Ezt a megjutalmazást látta Mózes. Erre kell törekednünk, hogy amikor a *döntéseinket* meghozzuk, azt ne a szemünk előtt való fizikai világ befolyása szerint tegyük, hanem menjünk mélyebbre, hogy a szívünk szemeivel mit láttunk, ott mit mutat az Úr, hogy látjuk-e azokat a láthatatlanokat?

Aszerint döntsünk, mert *hosszú távon* akkor vagyunk nyertesek. Akkor döntöttünk jól, ha megjutalmazás szerint döntöttünk. A jutalom soha nem marad el, mert az Úr egy hűséges Isten, és bőséges jutalmakat készít.

Mózes felvállalta a Krisztus gyalázatát. Honnan ismerte ő a Krisztust? Honnan ismerte Mózes a Krisztust? Azt írja, hogy felvállalta nagyobb gazdagságnak tartván a Krisztus gyalázatát. Ez a látás, ami a szívének szemeiben volt, ez kijelentett neki sok mindent, amit nekünk is meg kell látni, hogy azért a Krisztusért felvállalta.

Krisztus még nem született meg sok ezer évig, és ő azt a *Krisztust választotta*. Azt a Krisztust választotta, és felvállalta ezt az utat. Amikor nehézségeitek vannak az életben, akkor ez legyen

szem előtt! Ha te belül tudod, hogy akkor is jó úton vagy, mert az Úr gyalázatát felvállaltad azért a dicsőségért, ami majd megjelenített neked, akkor jó úton vagy, és akkor ki tudsz tartani mindvégig. Így van megírva? Akkor nem tekintek a tünetekre.

Meg van írva, hogy az Ő sebeiben meggyógyultam, akkor annak úgy kell lennie! A megjutalmazásra tekintek, *látom a láthatatlanokat*. Így ki tudunk tartani mindvégig, a Jézus nevében. Nagyon nagy kulcs látni a láthatatlant. Kérjed mindennap az Úrtól, hogy Uram, láttasd velem azokat a láthatatlanokat, amiket látnom kell ebben a helyzetben.

A szívem szemeivel hadd lássak, ne tudjon megtéveszteni semmi sem ebben a világban, mert én a Krisztus gyalázatát föl vállalom mindenért, ha kell! Naponta imádkozd el, és gazdag helyekre fog bevinni az Úr téged, aminek szellemi gazdagsága van!

Nem embereknek akarsz majd tetszeni. Azt, hogy mit mondanak az emberek, el fogod felejteni. Olyan soha nem lesz, hogy mindenki jót mond rólad, ezt előre mondom. Ha mindenki csak jót mond rólad, akkor nagyon rossz helyen vagy, én mondom neked! Akkor érdemes megnézni, hogy az Úr akaratában vagy-e.

De hogy ott belül mi van, hogy ott van-e az a bársonyosság, hogy Uram, én tudom, hogy a Te szíved szerint itt *jó helyen vagyok*, akkor csak hálákat kell adnod, és garantált, hogy *tovább* tudsz menni! A legnagyobb nehézségekben is jön a segítség, és keresztül tudsz menni, át tudsz menni rajta. Jönnek az *áttörések*, a megoldások, és közben örömed van.

Megfizethetetlen dolog. Közben örvendezések vannak a szívedben. Öröm van a szíveden. Nincs a világnak az a gazdagsága, ami meg tudja neked ezt hozni, hogy közben örvendezni tudsz az Úrban, az Ő örömeiben tudsz lenni. Ámen. Hányan érzitek, hogy a Szellem mondja ezt nekünk? Ő mondja ezt nekünk! Dicsőséget adunk Istennek! Hálákat adunk Istennek!

Van egy kenet *bennünk*, és van egy kenet *rajtunk*. Ezt nagyon fontos megérteni. Meg kell tudnunk különböztetni a kettőt. Sok összezavartságtól fog megkímélni minket az életben. Hogy Isten ezt miért így tette, majd egy napon megtudjuk, mert nem kért tőlünk tanácsot, amikor ezeket elrendezte. Egy biztos, le is írja, hogy így van, úgyhogy bízhatunk benne, hogy ez az igazság.

Azt írja az Ige, hogy néktek kenetek van a Szenttől. Akkor mondhatod, hogy van egy *kenetem a Szenttől*, ugye? Van egy kenetem a Szenttől, és mindent tudok, ami engem illet. Ha beleütem az orromat mások dolgaiba, nem biztos, hogy előbbre leszek. De az én saját dolgaimat tekintve Isten nem hagy engem tudatlanul.

Láttatni fogja velem, amiket tudnom kell, mert van egy *kenet bennem*, és mindent tudok a *saját dolgaimmal* kapcsolatban, ami rám vonatkozik, hogyan kell tennem. *Bölcsességet* tudok venni onnan belülről ebből a kenetből, mert Jézus Krisztus bölcsességül lett nekem. Úgyhogy nem esztelenül járjuk az útjainkat, és így előre látjuk az ördög csapdáit.

Ki tudunk menekedni, mert ez a kenet, ami itt belül van – Isten odaadta az újjászületésnél mindnyájunknak –, ez egy *nagy kincs*. Néktek kenetek van a Szenttől. Vagyis a pásztorhoz nem azért jársz, hogy kenetet vegyél tőle, mert neki is az van, ami számára adatott. Neked pedig ott van a tied, ez az, ami neked kell.

Ami itt *szolgálati kenetként* átfolyik rajtunk, az a kenet *rajtunk*. Azért adta az Úr, hogy téged építsen, meggyógyítson. Gyógyító ajándékok, kijelentés ajándékok, csodatévő erők, kinek mit ad az Úr – ez a kenet fölöttünk, rajtunk van, abból tudunk szolgálni.

Tehát van egy kenet bennünk, ami mindnyájunkban ott van, az a kenet *bennünk*. Ezt a kenetet kell kiaknázunk. A szívünk szemei kutatják az Úrnak ezeket a dolgait, belül a bensőnkben. Ez egy közösség az Úrral, hallani az Úrtól.

Ne legyünk tudatlanok a *szellemi dolgok* felől – azt írja. Nagy szégyen az, amikor egy keresztény tudatlan a szellemiek felől. Az Úr nem akarja, hogy tudatlanok legyünk. Ő azt akarja, hogy *jól tájékozottak* legyünk a szellemi dolgok felől. Lássunk a szemeinkkel, átlássunk helyzeteket, lássuk a megoldásokat. Néha sok óra imádsággal keressük az Urat, de az a dolog bennünk van, belül van az a megoldás. A következő Ige ezt megerősíti:

1JÁNOS 2,27.

27. És az a kenet, a melyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem amint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az és nem hazugság, és a miként megtanított titeket, úgy maradjatok Őbenne.

Hogy mondja az Úr, hogy majd megkapod, ha jó leszel? Nem! Azt odaadta nektek. Ez a kenet, amit ti kaptatok tőle. Az Úr *odaadta* ezt a kenetet. Ez *bennetek* marad. Milyen jó tudni, hogy ez nem hagy el minket. Akármit teszünk, bennünk marad.

Ha engedetlenek vagyunk, bennünk marad. Ha nem jól cselekszünk, bennünk marad. Ezt így rendelte az Úr. Ez bennünk marad. Úgyhogy hallani ijesztő tanításokat, hogyha ezt meg azt tesszük, akkor ez a kenet elhagy minket! De ha az Igére tekintünk, az biztonságot ad nekünk. Ez a kenet bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket.

Vagyis, nem kell odamenned a másikhoz, hogy megkérdezd, mit tegyél, mert lehet, hogy ő mond valamit, de az a kenet belül másként mutatná neked. Lehet, hogy hall az Úrtól, és akkor nagyon áldott vagy, hogy az *Úr szája szólt* általa, de lehet, hogy *nem az Úrtól szólt*.

Neked első helyen a saját benső kútforrásból kell ezeket a tudakozásokat elvenned, mert ez a kenet benned van, és benned is marad, és megtanít téged mindenre, amit neked tudnod kell, ami az életteddel kapcsolatos.

Ahogy az a kenet megtanít titeket mindenre – mondja –, úgy igaz is az. Vagyis ha valamit *belül veszel kijelentésként*, akkor azt már soha senki el nem tudja tőled venni, mert azon van egy pecsét, hogy ez az igazság. Igenis, az Úr szeret engem! Az Úr nem kárhoztat engem! Az Úr megsegít engem ebben a helyzetben. Így lett nekem kijelentve, ezt mondja az Ige, és ezt senki meg nem tudja változtatni. Az úgy igaz, és az nem hazugság.

Vagyis a mindenféle széltől ide-oda hányódó keresztény, aki egyszer így gondolja, máskor úgy, nem mélyedt bele abba a kenetbe, ami benne van. Ott *belül* van egy kenet, ami *megtanít* minket, és kő-szilárdan, *sziklaszilárdan* tudjuk, hogy az úgy van, ahogy ott meg van írva. Nem szaladgálunk a világba tanácsadásért, míg az Urat nem kerestük közben.

Először ott belül keresünk, és amit ott veszünk, az a *kenet megtanít* minket mindenre, úgy igaz is az. Érdemes keresni az Urat belül? Igen, mert amit ott veszel, az úgy is van, az úgy igaz, és nem hazugság. A másik becsaphat, de ha az Úr elé mérsz és ott veszel kijelentést, abban nincs hazugság. Ő maga az igazság, és maga a szeretet.

Amiként *megtanított* titeket – ez nagyon nagy fontosságú kulcs! Kaptál az elején kijelentést, amikor az első szerelembe bementél, hogy mennyire szeret téged? Kaptál róla kijelentést? Emlékeztek, amikor az elején jártunk kézen fogva az Úrral? Az volt az elején az *első szerelem*. Ahogy azt vettétek, ahogy megtanított, úgy maradjatok meg Őbenne!

Vigyázni kell arra az első szerelemre, vigyázni azokra a kijelentésekre, hogy az Úrnak a *kincse* vagy, hogy az Úrnak a szeretettje vagy, hogy az Úrnak a mindene vagy, hogy megváltott, hogy odaadta azt a békességet, hogy ebben járj.

Ne engedd, hogy a világ hányattatásai, nehézségei, gondjai felülkerekedjenek azon, ami belül kijelentetted neked, mert az úgy igaz! Ettől kezdve már csak ki kell járni. Ő segíteni fog, hogy azt úgy ki tudd járni, és megláthasd annak a valóságát. Mert adott egy kenetet és egy segítőtársat, a Szent Szellemet, aki elvezet ezekre az igazságokra.

Benned van ez az *igazság*, és utána kapsz segítséget, hogy ki tudd járni azt. A Szent Szellem megtanított titeket, úgy maradjatok Őbenne! Gyökerezz meg abban, amit ott hallottál, ami ott ki lett jelentve neked a kenet által, úgy maradj meg Őbenne!

A mindenféle széltől hányatott keresztények sajnálatra valók. Maradj meg az egyszerű és tiszta Igében! Maradj meg az Ő szeretetében! Maradj meg az Ő kijelentett igazságaiban! Mindnyájunkhoz szól az Úr. Legyen ott *békességed* belül, hogy az úgy van, ahogy kijelentette!

Attól függetlenül, hogy mit láatsz, mit hallasz, mit mond a másik, mit láttatnak veled a körülmények, akkor is úgy igaz. Ha ezt a szilárd állást, a kösziklán állást megtanulod, akkor meg fogod látni, mert Istent kötelezi az Ő szava. Amit Ő mondott, az úgy van, és ha te megállsz rajta, meg fogod látni. Ez az a hit, amit adott hozzá, hogy hit nélkül pedig lehetetlen neki tetszeni, mert Ő azt akarja, hogy mi meglássuk ezeket. Ahhoz ki kell tartani. Ahogy Mózes látta a láthatatlanokat. Még nem tudta kézzelfoghatóan megtapasztalni, hogy jól döntött, mégis kitartott.

Ti, akik a Krisztust választottátok, és szolgáljátok Őt, és az Igét hirdetitek lépten-nyomon, ahol ajtó nyílik, alkalmas és kevésbé alkalmas időkben hirdetitek, jól döntöttetek! Az a kenet bennetek van, az a kenet megtanít benneteket mindenre, az a kenet bizonyosságot ad, hogy amit szólsz, az az igazság. Bizonyosságot tesz róla, hogy az úgy van, csak maradjatok meg Őbenne, azt írja. Csak maradjatok meg Őbenne.

Azzal az imával kapcsolatban, amit elmondtunk az elején, hogy az anyagiak jönnek, most mi a dolgunk? Maradjunk meg Őbenne! Maradjunk meg abban, amit elrendeltünk, az eljön hozzánk. *Lássad*, hogy az úgy van, *tartsál ki* a hitedben, és Isten gazdag bizonyágtevővé fog tenni! Bizonyosságot tudsz majd tenni, hogy az Ő szava az igazság, és megcselekedte az életedben, a Jézus nevében, ha *mindvégig kitartasz*.

Nehéz idők vannak, és nehéz idők jönnek – mondja. Ha nézed, hogy mit mond a Biblia az utolsó időkről, azt fogod mondani, hogy nem kérek belőle. De hát ebben az időben születünk, akkor itt fogunk megállni. Isten nekünk a legvégére a *legjobbat tartogatja*. Azért merem ezt nektek állítani, mert a kánai menyegzőn először a kevésbé jó bort szolgálták fel, és amikor az mind elfogyott, akkor Jézushoz fordultak.

Jézus azt mondta: hozzatok vizet azokba a vedrekbe, és azután az Ő csodatevő ereje által abból lett a legjobb bor. A legjobb ízű bor. A legjobb bor, a legerősebb bor, mert a legfinomabb bort a legvégére tartogatta. Nézd meg, hogy az idők végére kiket tartogatott, ezekre a legnehezebb időkre? A legjobbat! Itt vagyunk, és a hitünk élére van állítva, megtanultuk, hogy a Szellem kardjával hogyan kell hadakoznunk, hogyan kell megállnunk ezekben a helyzetekben, hogy győzhessünk.

A legjobbat tartogatta a legvégére. Mered-e ezt magadra megvallani, amikor ránézel a helyzetekre? Uram, tudom, hogy győztes vagyok ebben, mert a legjobbat a legvégére

tartogattad, és íme, itt vagyok! Úgyhogy nincs ellenkezés! Ezt nem én mondom, ezt az Ő Igéje mondja, hogy a legjobbat a legvégére tartogatta.

Úgyhogy tudod-e magadat megmérni így az Igében, hogy bizony az Úr tudta, amikor engem küldött, hogy azzal a helyzettel meg kell mérköznöm. Ő a legjobbat tartogatta a legvégére, ezért meg tudok benne állni.

Képes vagyok benne megállni. Képes vagyok *megállni a kihívásokban*. Mindenben győztesen képes vagyok megállni, mert a legjobbat a legvégére tartogatta, és íme, itt vagyok. Ebből még egy dal is lesz a végére, a drága Jézus szent nevében!

Tudunk-e örvendezni az Úrban, hogy az Ő Igéje az igazság? Vagy hagyjuk magunkat elkeseredni és elcsüggedni ezekben a borzasztó nehéz helyzetekben, amelyek szemlátomást nagy kihívások, reménytelen helyzetek? A világ tele van reménytelen helyzetekkel. Hogyan lesz itt megoldás?

Azért, mert mi nem látjuk a megoldást, nem azt jelenti, hogy nincs is. Ezt el kell könyvelni. Az Úrnál van, ezért fontosak ezek a *belső szemek*, a szívnek a szemei, hogy azzal lássunk. Olvassuk az Igét, és közben engedjük meg, hogy az Ő szíve szóljon hozzánk, és láttassa velünk ezeket a megoldásokat. A legjobbat a legvégére tartogatta! Miért nem mondd velem?

A legjobbat a legvégére tartogatta – és mutass magadra közben! A legjobbat a legvégére tartogatta! Ilyenkor az Úrban dicsekszünk, ami nem kivetni való dolog, hanem felemel minket. Érzékeljük, hogy Ő számít ránk. Ezeket meg tudja cselekedni, ezért hatalmas az Úr házában az öröm!

Tudnotok kell, hogy amivel majd a jövő héten folytatom, az szól a dicsérőknek is, mindnyájunknak, de ezt célirányosan az Úr rendelte, hogy ezt ma itt ők hallják. Hiszem, hogy a jövő héten is itt lesztek. Áldott legyen az Úr neve, hogy tudunk örvendezni Őbenne.

Menjünk vissza az *Úr szerelmébe*, arra a helyre, ahol hallunk Tőle, ahol láthatjuk az Ő akaratát, ahol fel tudjuk vállalni a Krisztus gyalázatát, akármilyen áron. Az Ő akaratát felvállaljuk, és dicsekszünk Őbenne, hogy a legjobbat a legvégére tartogatta. Ámen.

Mondjad Neki: Itt vagyok, Uram, cselekedjél!

Azért legjobb bor, mert az Úr változtatta át, Ő tett minket *új teremtéssé*. Nem? Az Ő szikrája van bennünk. Az Ő Szelleme van bennünk. Az Ő szeretete van bennünk. Az Ő vezetése. Az Ő kenete van bennünk, ezért vagyunk a legjobbak. Ámen. Halleluja! Tudunk-e fölemelt kézzel örvendezni? Bizony, ezt fogjuk tenni. Áldjuk az Urat és magasztaljuk!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.